

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 282. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167180344768/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Mennester, om hvis Uskyldighed i de Ting, hvorfra de fægtes, jeg er fuldkommen overbevist. Jeg vil ikke tale om, at jeg har fundet Postiller over mig selv; men endog fra Direktionen og eneste Mand af Direktionen har mannet holde for; og det er dog vikelig haaede at tænke paa, at et Menneskes Ere og Rigtie ikke bedre er bestyttet, end at enhver Engelsk kan lade uabnudte tegnagtige Besværdninger cirkulere, om hvem han behager, paa en Maade, som han ved, at han aldrig kan faldes til Regnskab for. Det var at ønske, at der fandtes noget Middel herimod, og at nogle af disse nedrigte Justititionsmagere kunde blive tagtede paa en Maade, som var lidet følelig, og som de kunde erindre, naar de en anden Gang ikke gjort til at bringe deres nedrigte Sotier i Circulation."

"Ingen Ting", svarede min Herre, "er mere simpelt end at udfinde et Middel herimod, hvorpaa ligge Personer, om de juist ikke blev austraffede for deres Misstæmmenhed, dog alligevel skulle tage Lysten til at strafe enten Postiller eller Postmænd paa Kommedibilletter — thi jeg maa herved ikke forglemme at sige, at jeg underiden har via Billetterne fundet Postmænd over enkelte Personer, der vilde have været mere ubehagelige for mig, om jeg havde været den vangjældende Person, end selv en god Postil. — Der behoves funs, at Direktionen gav Ordre til dem, som imodtagte Billetterne ved Døren, at konstaterne de Billetter, hvorpaa der fandtes noget uvedkommende, om det hos os var en Blattnaf. De, Hr. Asylerer! kunde gjerne have nogle Blanternar i Beredstab, hvorpaa de konstaterede Nummerene igjen kunde tegnes; og Lysten til at strafe Sotier vilde iaa si jørgsa de overgivne nuge Herrer, naar de mælfede, at enhver sojede dem fra to Mark til en Rigsdaler. Den, der højte en Billet, havde jo Retighed til at prøve, at han sit en, som var umalueret; og at Billetterne skulle komme lige saa umaluerede tilbage, detover burde holdes saa stængt, at Befjenterne ved Dørene kusde være ansvarlige for og betale de Billetter, hvorpaa noget, der varer lig, hond det varer vilde, var tegnet, strevet eller malet."